

чотири різновиди пастуших пісень-діалогів і одну копальницьку пісню-сценку, які за своїми функціями і стилем належать до рідкісних зразків лемківського музичного фольклору. Після примусового відселення лемків з їхніх прадавніх земель, зазначає автор дослідження, поетичні пастуші пісні-діалоги зникли з їхньої усної традиції разом з іншими жанрами.

У статті Михайла Красикова «Українські народні звичаї, пов'язані з купівлею корови: сучасна магична практика» (С. 62–67) на основі польових матеріалів розглянуто магичні дії українців, пов'язані з продажем і купівлею корови. Автор зафіксував одне з головних правил – корову треба продавати недосну, із молоком. Більшість селян також переконані: як купуєш, треба, щоб віддали корову з налигачем. Важливим моментом торгу є «викидання грошей на дійницю», або, як кажуть на Бойківщині, «на щестя». Важливим моментом купівлі-продажу було приговорювання магично-сакральних текстів доброзичливих побажань (“Даю сребро, щоб було вам на добро”). Майже в усіх регіонах України зберігся звичай перед входом корови у двір розстеляти рушник, фартух, юпку або інший предмет жіночого одягу – аби корова «додому ходила». На думку дослідника, процес купівлі корови й донині насичений магичними діями, що сягають найдавніших уявлень українців і слов'ян про світ та взаємозв'язок у ньому певних речей і явищ.

Народну пісенність Ярмо Марія у праці «Українська народнопісенна традиція як концентрація ментальних утворень (епістемологічний аналіз)» (С. 83–89) розглядає як концентроване ментальне утворення, яке калібрують мислеформи народнопісенного матеріалу. Епістемологічний аналіз, на її думку, дає можливість простежити принципи структурування та культурологічний сенс архітектоніки самої традиції – її металогічний зміст, парадигмальну заданість і трансцендентну природу. Параметри епістемі народнопісенної традиції охоплюють способи інтелектуального орієнтування людини (етнофора) в бутті. Безпосередньо участь у традиції авторка досліддила як проектування «зустрічі» свідомості з буттям, де за типами «знань» маркується змістовне та ціннісне поле народнопісенної культури. Те «дещо», яке позначає епістема народнопісенної традиції, є умовою виникнення артефакту – конкретної жанрової форми, її структурно-семантичного інваріанта, а отже, «лексичного» забезпечення та «знакового» вираження семантики як самої жанрової форми, так і «жанрової традиції» або «жанрового модусу».

Автореферати

Сокіл Г. П. Українська фольклористика в Галичині кінця XIX – першої третини XX століття: історія, напрями, контекст. – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук зі спеціальності 10.01.07 – фольклористика.

У дисертації висвітлено провідні тенденції, напрями розвитку української фольклористики в Галичині. Уперше систематизовано концептуальні засади діяльності Етнографічної комісії Наукового товариства імені Шевченка. Основну увагу зосереджено на теоретичних поглядах І. Франка, М. Грушевського, В. Гнатюка, Ф. Колесси, які були організаторами української науки. По-новому осмислено внесок українських дослідників у розробку проблем універсального, національного та локального в усній словесності. Уперше представлено наукові портрети маловідомих фольклористів Галичини з метою окреслення загальної картини фольклористичної праці під егідою НТШ у Львові. До аналізу залучено і опубліковані, і рукописні архівні матеріали, а також епістолярій наукових діячів. Обґрунтовано, що Галичина репрезентувала нашу традиційну духовну культуру фундаментальними збірниками, важливими науково-теоретичними дослідженнями, численними статтями, рецензіями. Окреслено основні етапи, які у своєму розвитку пройшла фольклористика в Галичині. Наукові досягнення та здобутки представлені в загальноукраїнському та європейському контекстах.

Публікації:

1. Українська фольклористика в Галичині кінця XIX – першої третини XX століття: історико-теоретичний дискурс. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – 588 с.

2. Народна епіка в записах Осипа Роздольського // Народознавчі зошити. – 1998. – № 1. – С. 99–100.

3. Із когорти українських фольклористів // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Львів, 1999. – Вип. 27. – С. 155–164.

4. Перша наукова експедиція Львівського відділення Інституту фольклору на Дрогобиччину // Народознавчі зошити. – 1999. – № 3. – С. 399–401.

5. Динаміка збирацько-дослідницької роботи в Галичині кінця XIX – початку XX століття // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Львів, 2006. – Вип. 37. – С. 96–111.

6. Іван Франко про фольклористичні зацікавлення Оскара Кольберга // Українське літературознавство. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2006. – Вип. 68. – С. 177–183.

7. Опілля в дослідженнях галицьких фольклористів кінця XIX – початку XX ст. // Народознавчі зошити. – 2006. – № 5–6. – С. 587–591.

8. Питання текстології в науковій діяльності галицьких фольклористів (кінець XIX – початок XX століття) // Актуальні проблеми української літератури і фольклору: наук. збірник. – Донецьк: ДонНУ, 2006. – Вип. 10. – С. 177–186.

9. Деякі аспекти методики записування фольклору (кінець XIX – початок XX століття) // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Львів, 2007. – Вип. 41. – С. 141–149.

10. Наукові взаємини галицьких фольклористів із західно- та південнослов'янськими вченими // Народознавчі зошити. – 2007. – № 5–6. – С. 476–490.

11. Буковина у фольклористичних дослідженнях кінця XIX – початку XX ст. // Вісник Чернівецького університету. Слов'янська філологія. – Чернівці, 2008. – С. 110–114.

12. Вектори дослідження української фольклористики в Галичині (кінець XIX – початок XX ст.) // Література. Фольклор. Проблеми поетики. – К.: ВНЦ “Київський університет”, 2008. – Вип. 30. – С. 258–264.

13. Інтерпретація фольклорних новотворів у науковому доробку галицьких дослідників кінця XIX – початку XX століття // Народознавчі зошити. – 2008. – № 3–4. – С. 210–214.

14. Фольклористика в Етнографічних комісіях НТШ і ВУАН // Народознавчі зошити. – 2008. – № 5–6. – С. 465–470.

15. Фольклористична діяльність Івана Франка: організація збирацько-дослідницької роботи // Українське літературознавство. – Львів, 2008. – Вип. 70. – С. 255–262.

16. Галицькі фольклористи та їхні записи усної словесності // Народознавчі зошити. – 2009. – № 1–2. – С. 147–158.

17. Едиційно-текстологічні концепції фольклористичної діяльності Етнографічної комісії НТШ у Львові // Народознавчі зошити. – 2009. – № 5–6. – С. 714–728.

18. Науково-категоріальний апарат фольклорних видань НТШ // Література. Фольклор. Проблеми поетики. – К.: ВПЦ “Київський університет”, 2009. – Вип. 31. – С. 475–481.

19. Співпраця наддніпрянських фольклористів у Науковому товаристві імені Шевченка // Література. Фольклор. Проблеми поетики. – К.: Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – 2009. – Вип. 32. – С. 393–398.

20. “Будити нову охоту до збирання творів народних” (“Житє і слово” в едиційній практиці Івана Франка) // Українське літературознавство. – Львів, 2010. – Вип. 72. – С. 194–203.

21. Розвиток української фольклористики в Галичині кінця XIX – початку XX ст. // Записки НТШ. Праці секції етнографії і фольклористики. – Львів, 2010. – Т. 259. – С. 406–422.

22. Система жанрів в українській фольклористичній кінця XIX – початку XX століття // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. – Львів, 2010. – Вип. 43. – С. 132–139.

23. Теоретичні засади української фольклористики в Галичині наприкінці XIX – в першій третині XX століття (деякі аспекти) // Література. Фольклор. Проблеми поетики. – К.: Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2010. – Вип. 34. – С. 387–393.

24. Галичина у фольклорних обстеженнях Володимира Левинського та Мирослава Капія // Народознавчі зошити. – 2011. – № 3. – С. 489–496.

25. Фольклористика Івана Франка крізь призму епістолярію // Українське літературознавство. – Львів, 2011. – Вип. 74. – С. 239–248.

26. Філарет Колесса про перспективність дослідження пісенних новотворів // Родина Колессів у духовному та культурному житті України кінця XIX – XX століття: зб. наук. праць та матеріалів. – Львів, 2005. – С. 94–100.

27. Теоретичні студії Івана Франка в контексті української фольклористики кінця XIX – початку XX ст. // Народознавчі зошити. – 2006. – № 5–6. – С. 732–736.

28. Регіональне вивчення усної словесності у фольклористичній кінця XIX – початку XX ст. // Українська культура: з нових досліджень: збірник на пошану Степана Петровича Павлюка з нагоди його 60-ліття. – Львів, 2007. – С. 381–396.

29. Осип Роздольський. Матеріали до бібліографії друкованих праць і критичної літератури // Етномузика: зб. статей та матеріалів на честь 100-ої річниці збірника “Галицько-русських народних мелодій” Осипа Роздольського та Станіслава Людкевича. – Львів, 2008. – Ч. 4. – С. 165–182.

30. Фольклорна традиція, варіантність у теоретичному осмисленні Івана Франка // Іван Франко: дух, наука, думка, воля. Матеріали міжнародного наукового конгресу, присвяченого 150-річчю від дня народження Івана Франка (Львів, 27 вересня – 1 жовтня 2006 р.). – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – С. 922–929.

31. Із доробку Михайла Зубрицького-фольклориста // Народознавчі зошити. – 2008. – № 3–4. – С. 390–398.

32. Богдан Заклинський: спроба фольклористичного портрета // *Semper tūro*: науковий збірник на пошану доктора філологічних наук, професора, академіка АН ВШ, заслуженого діяча науки і техніки України Володимира Качкана. – Івано-Франківськ, 2010. – С. 226–238.

Халюк Л. М. Усні народні оповідання українців-переселенців Лемківщини, Холмщини та Підляшшя: жанрово-тематична специфіка, художні особливості. – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук за спеціальністю 10.01.07 – фольклористика. – Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. – Київ, 2011.

Дисертація є першим в українській фольклористиці цілісним дослідженням усних народних оповідань про переселення 1947 р. Оскільки населення Лемківщини, Холмщини та Підляшшя від середини ХХ ст. опинилося під загрозою асиміляції та колонізації, особливо важливим сьогодні є ретельне дослідження його самобутньої культури, у тому числі й фольклору. У роботі проаналізовано стан і характер джерельної бази, ступінь вивчення проблеми в українській і зарубіжній історіографії. З'ясовано історичні передумови формування та розвитку усної прози про переселення 1947 р. Основну увагу зосереджено на аналізі жанрово-тематичних та поетичних особливостей усних народних оповідань українців-переселенців.

Публікації:

1. Дослідження фольклору українців Холмщини і Підляшшя: сучасні проблеми // *Художні та наукові картини світу ХХ століття*. Колективна монографія на честь 110-ї річниці народження Максима Рильського / Упоряд. В. О. Захаржевська; під ред. І. М. Юджіна. – К.: Національна Академія Наук України. Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського, Український комітет славистів. – 2006. – Вип. 2. – С. 113–116.

2. Проблеми збереження культурної ідентичності українців у Польщі після акції “Вісла” // *Слов'янський збірник: збірник наукових праць*. – Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2006. – Вип. XII. – С. 344–350.

3. Зображення переселення українців в усних оповіданнях: операція “Вісла” та її наслідки // *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур*. – К.: “Київський університет”, 2010. – С. 291–297.

4. Вплив акції “Вісла” 1947 року на суспільне та культурне життя українського населення в Польщі (за усними оповіданнями переселенців) // *Слов'янський світ*. – К., 2010. – Вип. 8. – С. 138–148.

Тура Н. П. Інтерпретація міфу про Іфігенію в європейській літературі. – На правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук за спеціальністю 10.01.05 – порівняльне літературознавство. – Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара, 2012.

У дисертації досліджено міф про Іфігенію у трансформаційному процесі його складових, який охоплює періоди і міфологічної, і художньої свідомості людини. Уперше виділено основні етапи інтерпретації та форми трансформації, починаючи від джерел зазначеного міфу в архаїчній свідомості через кульмінаційний розвиток, що проявляється в найвизначніших творах літератури періоду Класицизму й Просвітництва до семантичної переакцентуації його в літературі Модернізму. Окреслено історично стійкі та семантично активні структурно-змістові компоненти сюжету про Іфігенію і виявлено фактичне співвідношення традиції та новаторства в літературних інтерпретаціях міфу. У процесі аналізу розкрито основні тенденції й закономірності функціонування міфу в літературі та виділено детермінанти літературної інтерпретації міфу про Іфігенію. У науковий обіг було введено твори, які не мали літературно-критичної оцінки в українському літературознавстві (Г. Гауптмана “Тетралогія про Атридів”, І. Лангнера “Іфігенія повертається”).

Публікації:

1. Шляхами крові (за твором Г. Гауптмана “Тетралогія про Атридів”) // *Питання літературознавства: Наук. зб. / гол. ред. О. В. Червінська*. – Чернівці: Рута, 2005. – Вип. 13 (70). – С. 104–109.

2. Міф про Іфігенію на межі століть (на матеріалі драматичної сцени Лесі Українки) // *Вісник Запорізького національного університету: Зб. наук. ст. / Філологічні науки*. – Запоріжжя: ЗНУ, 2007. – С. 48–52.

3. Міф про Іфігенію в інтер'єрі класицизму // *Мова і культура*. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2009. – Вип. 10. – Т. X (110). – С. 177–181.

4. Рецепція античності в німецькій літературі ХХ століття та її вплив на інтерпретацію міфологеми Іфігенії // *Вісник Маріуполь-*

ського державного університету: Зб. наук. ст. / За заг. ред. С. В. Безочотнікової. – Маріуполь: Принт Сервіс, 2010. – Вип. 2 (4). – С. 25–32.

5. Інтерпретація й трансформація міфу: міфопоетичний аспект // Вісник Запорізького національного університету: Зб. наук. ст. / Філологічні науки. – Запоріжжя: ЗНУ, 2011. – № 2. – С. 21–26.

6. Міф про Іфігенію в грецькій літературі // Література в контексті культури: Зб. наук. пр. – Дніпропетровськ: Вид-во ДНУ, 2006. – Вип. 16. – Т. I. – С. 64–71.

7. Керована любов'ю (за трагедією Евріпіда “Іфігенія в Авліді”) // Мова і культура: науковий журнал. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2007. – Вип. 9. – Т. X (98). – С. 56–61.

8. Рецепція античного міфу в літературі XX століття (на матеріалі літератури Німеччини) // Мова і культура: науковий журнал. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2008. – Вип. 10. – Т. X (110). – С. 177–181.

9. Архетипічна основа міфу про Іфігенію // Нова філологія: Зб. наук. пр. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – № 32. – С. 68–71.

Фурист Н. П. Лінгвокультурні особливості інтимізації в англійських та українських фольклорних текстах (на матеріалі казок про тварин). – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук зі спеціальності 10.02.17 – порівняльно-історичне і типологічне мовознавство. – К.: Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, 2011.

У дисертаційному дослідженні запропоновано новий комплексний підхід до зіставно-типологічного вивчення способів, прийомів і засобів інтимізації в англійських та українських казках про тварин; розроблено методику зіставлення текстових прийомів і мовних засобів інтимізації у фольклорних текстах неблизькосторідних мов; здійснено реконструкцію поетично-стильових прийомів інтимізації в англійських та українських казках про тварин; визначено діалогізацію як основний спосіб інтимізації в англійських та українських казках про тварин; виявлено універсальні й ідіоетнічні особливості текстових прийомів інтимізації в англійських та українських казках про тварин; проаналізовано національно-культурну специфіку мовних засобів інтимізації в зіставлених фольклорних жанрах; з'ясовано спільні та відмінні тенденції етнокультурної маркованості інтимізації в англійській та українській мовах.

Публікації:

1. Структура інтимізації мовленнєвого акту // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. – Серія 9. “Сучасні тенденції розвитку мов”. – Вип. 4. – С. 269–273.

2. Інтимізовані звертання як інтенціональні маркери фольклорних текстів // Вісник студентського наукового товариства Горлівського державного педагогічного інституту іноземних мов: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. молодих учених “Мовна комунікація і сучасні технології у форматі різномірних систем”. – Горлівка: Вид-во ГДПМ, 2010. – Вип. 25. – С. 100–103.

3. Міждисциплінарний характер інтимізації як феномена комунікативної лінгвістики // Проблеми семантики слова, речення та тексту: зб. наук. пр. – К.: Вид. центр КНЛУ, 2010. – С. 255–263.

4. Способи, прийоми і засоби інтимізації мовленнєвого акту комунікації // Система і структура східнослов'янських мов: зб. наук. пр. – К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. – Вип. 2. – С. 276–285.

5. Особливості фольклорної інтимізації // Сучасні дослідження з іноземної філології: зб. наук. пр. – Ужгород: “TIPRANI”, 2010. – Вип. 8. – С. 557–561.

6. Засоби діалогізованого авторського мовлення в українському фольклорі // Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур (пам'яті Леоніда Булаховського): зб. наук. пр.: спец. вип. – К.: Київський університет, 2010. – С. 143–151.

7. Національна маркованість лексичних повторів в англійських та українських казках про тварин // Проблеми зіставної семантики: зб. наук. пр. – К.: Вид. центр КНЛУ, 2011. – С. 234–241.

Пуларія Т. В. Жіночий архетип у міфопоетичній традиції української культури (на матеріалі народної культури Середньої та Нижньої Наддніпряни). – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата культурології за спеціальністю 26.00.01 – теорія та історія культури. – Таврійський національний університет ім. В. І. Вернадського. – Сімферополь, 2011.

У дисертації досліджено своєрідність втілення та функціонування жіночого архетипу у міфопоетичній традиції української культури Середньої та Нижньої Наддніпряни.

на матеріалах творів українського казкового й пісенного фольклору, зразків традиційного декоративно-ужиткового мистецтва: декоративного розпису весільних скринь і вишивки весільних рушників. Уведено до наукового обігу нові артефакти культури, якими стали весільні скрині Нижньої Наддніпрянщини кіпця XIX – початку XX ст., які знайшла дослідниця під час польових досліджень. Свідоме використання юнгівської архетипної термінології дозволило зберегти цілісність теоретичної бази дослідження. Виявлені символічних форм (образів, мотивів, сюжетів) і функцій архетипів Матері, Аніми, Анімуса, Тіні та їхнього зв'язку з архетипом цілісності та трансформації – Самістю, дозволило зробити висновок про основоположність жіночого начала та своєрідність його актуалізації в культурній архетипіці зазначених регіонів. Домінування архетипу Матері, втіленого в образах матері-Землі та України-неньки, що забезпечило сакралізацію земного образу матері, його зв'язок із концептом долі як божественної прерогативи, образом Богородиці як Матері-заступниці, визначає гуманістичну сутність української культури.

П у б л і к а ц і ї:

1. Архетип жінчини в матрице української культури: к постановке проблемы // Культура народів Причорномор'я: Научний журнал. – 2008. – № 143. – С. 70–74.

2. Архетипові образи в декоративних розписах Нижньої Наддніпрянщини XIX – поч. XXI ст. у контексті сучасних духовних шукачів // Культура народів Причорномор'я: Научний журнал. – 2009. – № 155. – С. 98–104.

3. Архетип: к проблеме дефиниции в культурологии // Культура народів Причорномор'я: Научний журнал. – 2009. – № 176. – С. 215–219.

4. Мотив жіночої зради як прояв архетипу жіночого в українській народній казці // Вісник Державної академії керівних кадрів культури і мистецтв: Науковий журнал – К.: Міленіум, 2010. – № 3. – С. 79–83.

5. Особливості “жіночої” ініціації в українській народній казці // Українознавство / За ред. П. Кононенка. – 2010. – № 3 (36). – С. 162–167.

6. Весільні скрині Нижньої Наддніпрянщини як джерело локальної історії // Наукові записки. Збірник праць молодих вчених та аспірантів / Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України. – К., 2009. – Т. 19 (у 2-х кн.). Тематичний випуск: “Джерела локальної історії: методи дослідження, проблеми інтерпретації, популяризація”. – Кн. II, ч. 2. – С. 274–287.

7. Весільні скрині Нижньої Наддніпрянщини к. XIX – п. XX ст.: до проблеми збереження

національної культурної спадщини // Сучасні проблеми гуманізації та гармонізації управління. Матеріали 9-ї Міжнародної міждисциплінарної науково-практичної школи-конференції / Українська асоціація “Жінки в науці та освіті”. – ХНУ ім. В. Н. Каразіна. – Харків, 2009. – С. 223–224.

8. Українська народна казка “Іван Іванович, руський царевич, його сестра і змії”: спроба архетипного аналізу // Культура і суспільство XXI століття: духовні, культурологічні, соціальні виміри: Зб. матеріалів Всеукраїнської наук.-практ. конф. (Київ, 27–28 травня 2010 р.). – К.: НАКККіМ, 2010. – С. 290–292.

9. Відродження старовинного розпису скринь на Дніпропетровщині // Борисфен. – 2009. – № 1. – Ілюстрований аркуш-вставка. С. 1.

Барташук О. Ю. Процеси трансформації календарної звичаєвості українців Східного Поділля (20-ті рр. XX – початок XXI ст.). – Рукопис.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук за спеціальністю 07.00.05 – етнологія. Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. – Київ, 2011.

У дисертації на основі зібраних архівних матеріалів, власних польових етнографічних досліджень, вивчення наукової літератури та місцевої преси вперше комплексно проаналізовано шляхи еволюції календарних звичаїв та обрядів українців Східного Поділля у XX – початку XXI ст. Предметно розглянуто трансформаційні процеси у сфері святково-обрядової культури на різних етапах розвитку українського суспільства: до колгоспний період, радянський час, доба незалежності. Висвітлено регіональні аспекти формування радянської (“червоної”) обрядовості, її складні взаємовідносини з народним святковим календарем як у громадському, так і в сімейному побуті. Результати дослідження підтверджують важливу роль етнічних традицій у збереженні національної екології культури та доводять їхню здатність до оновлення й модернізації.

П у б л і к а ц і ї:

1. Деформації громадських форм святкової комунікації в циклі календарної звичаєвості подолян (20–30-ті рр. XX ст.) // Збірник наукових праць Науково-дослідного інституту українознавства. – К.: Українське агентство інформації та друку “РАДА”, 2009. – Т. XXIII. – С. 272–287.

2. Дослідження та фіксація календарної обрядовості Поділля в ХХ – на початку ХХІ ст. (на матеріалах Хмельниччини) // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського: зб. наук. праць. – Вінниця, 2009. – Вип. ХVІ. – С. 164–169.

3. Трансформації в системі жнивної обрядовості подолян (20–80-ті рр. ХХ ст.) // Етнічна історія народів Європи: зб. наук. праць. – К., 2008. – Вип. 26. – С. 103–115.

4. Трансформації родинних форм святкової комунікації в циклі календарної звичаєвості подолян (20–30-ті рр. ХХ ст.) // Освіта,

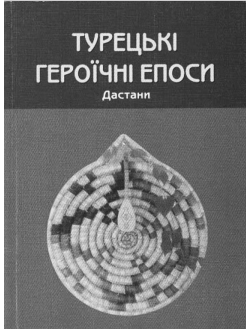
наука і культура на Поділлі: зб. наук. праць. – Кам'янець-Подільський, 2008. – Т. 12. – С. 266–279.

5. Календарні свята в умовах державної незалежності України (на матеріалах Хмельниччини) // Освіта, наука і культура на Поділлі: зб. наук. праць. – Кам'янець-Подільський: Огіум, 2009. – Т. 13. – С. 395–403.

6. Наслідки запровадження радянської обрядовості (60–80-ті рр. ХХ ст.): аналіз історико-етнографічних матеріалів календарного циклу Хмельницького Поділля // Мандрівець. – 2008. – № 7. – С. 53–62.

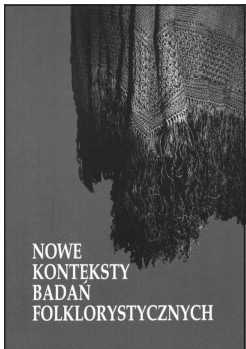
Підготував Ігор Гунчик

Нові книги



Турецькі героїчні епоси. Дастані: збірник / Переклад з турецької Ф. І. Арнаут, М. Г. Василенко, К. С. Шпорг. – К.: ВПЦ “Київський університет”, 2009. – 167 с.

До книжки увійшли переклади чотирнадцяти турецьких епосів, де оспівано історію, життя, звичаї, традиції турків-кіпріотів. Історичні трагічні події, що відбувалися на території Північного Кіпру, стали основою для створення кіпрсько-турецьких дастанів – своєрідної форми народної віршованої творчості. Серед цих творів, поряд із текстами на історичні та соціальні теми, трапляються й гумористичні зразки. У кінці книги подано ілюстрації до деяких творів і словник, де пояснено поняття та терміни з текстів перекладених дастанів.



Nowe konteksty badań folklorystycznych / Redakcja naukowa Janina Hajduk-Nijkowska, Teresa Smolińska. – Wrocław: Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, 2011. – 218 с.

До наукового збірника увійшло дванадцять фольклористичних праць, авторами яких є Яніна Гайдук-Ніяковська, Петро Ковальський, Дорота Сімонідес та інші польські дослідники. Тематику їхніх студій є актуальні питання сучасної польської фольклористики. Ідеться насамперед про те, чи ця галузь досліджень вичерпала свої можливості, чи, навпаки, можна вести мову про другу молодість науки про народну творчість. Окремі праці присвячені метаморфозі поняття “традиція”, взаємовідносинам фольклору та поп-культури, історизму, постаті сучасного дослідника, антропологічному підходу до вивчення окремих феноменів фольклору. У книгу увійшли дослідження про музичну фольклористику, перспективу її розвитку в діаспорі, а також дві оглядові статті про болгарську та словацьку фольклористику.